

Resolució general del 8é Congrés Federal d'Ensenyament de CCOO PV

Els treballs i les conclusions del 8é Congrés Federal d'Ensenyament de CCOO PV reflecteixen la nostra preocupació per l'àmbit de gestió autonòmica educativa i de negociació. Hem aprovat uns principis negociadors per als quatre pròxims anys que té com a idea reguladora la millora de les condicions dels qui treballen en l'ensenyament i en la defensa del servei públic educatiu com a instrument que ha de fer possible el respecte del dret constitucional i inalienable dels ciutadans, homes i dones, a la formació i al coneixement al llarg de tota la seua vida.

Aquest programa d'acció naix del compromís de tota l'organització, tant en la seua elaboració com en la voluntat de dur-lo col·lectivament a la pràctica sindical, caracteritzant a aquesta organització com aquella que sense escarafalls pren les seues decisions d'acord amb la voluntat de la majoria, que lluita per la igualtat de les persones independentment del seu sexe i fa realitat aquesta igualtat en els seus òrgans de direcció i que com a part d'una Confederació entén el seu compromís com el treball dirigit a defensar els drets de qui treballen en l'ensenyament, a defensar els drets educatius de la ciutadania com a conjunt d'individus que han de ser lliures, crítics, demòcrates i respectuosos perquè així hagen sigut formats en les escoles i que entén el seu compromís com l'atenció a l'afiliació per a que se senta orgullosa de formar part d'aquest gran sindicat i de poder ser agent en la configuració de la seua política sindical.

Per això hem estat aquests dies conclouent el debat iniciat ja fa mesos i s'han aprovat aquests principis negociadors que han de guiar la nostra acció enfront dels qui posseeixen el poder polític o econòmic. Principis definits, sempre, per la voluntat dels afiliats i de les afiliades.

Assumim, doncs, que hem d'intervenir davant de l'Administració autonòmica com a tal, i no només davant d'una part d'aquesta, l'educativa. Conselleries com la de Benestar Social o Treball gestionen programes en els quals la Federació d'Ensenyament té molt a dir, no només en defensa dels treballadors, encara que pot ser que siga competència d'altres federacions, sinó en defensa d'aquest dret a l'educació anteriorment enunciat. Però hem d'intervenir també davant de l'Administració local, des de l'ajuntament més petit fins a la diputació corresponent o la seua federació. La programació de l'ensenyament en el seu territori és compromís nostre, és obligació nostra que no es faça sense que s'accepte la major part de les nostres propostes. És més, en molts casos, treballadors i treballadores d'aquestes institucions locals realitzen la seua activitat laboral en els centres educatius en l'espai dels quals estem obligats a intervenir. I també hem d'estar presents allí on estiguen els empresaris als qui hem de convèncer que unes bones condicions laborals són una causa, encara que no ho siga de manera determinant, d'un bon servei educatiu que aquest i no un altre és el nostre objectiu com a organització sindical sociopolítica.

Ens dirigim als ajuntaments del País Valencià perquè els seus alcaldes i les seues alcaldesses assumisquen com a pròpies les necessitats educatives que hi ha en el seu municipi i s'hi impliquen, fins i tot amb recursos propis, perquè aqueixes necessitats siguen ateses com cal. No és acceptable que hi haja manca de centres educatius de titularitat pública perquè un ajuntament no cedisca sòl per a la seua construcció. Els seus

conciutadans, homes i dones, haurien de recriminar-li-ho d'una manera continuada i, si més no, haurien de castigar-ho en els processos electorals. I tampoc és acceptable que, tenint població escolar en una situació de risc d'exclusió social, un alcalde o una alcaldessa mire cap a altre costat i no faça res perquè s'actue amb aquesta amb la finalitat que la seua integració siga estable i sostinguda. Així mateix estan obligats a promoure, en conveni amb la Conselleria d'Educació, un xarxa pública que vertebre l'educació dels xiquets i de les xiquetes de 0 a 3 anys que faça efectiu la realització del principi d'equitat.

I ens dirigim a la Conselleria d'Educació perquè atenga les nostres demandes sobre l'organització del treball que estan incidint negativament en la salut dels qui treballem en els centres educatius. És prioritari la conformació d'una cultura preventiva, el coneixement dels riscos i l'exigència que els serveis de prevenció actuen sobre aquests per a anul·lar-los o, si més no, pal·liar els seus efectes negatius sobre la salut. Els nostres companys i les nostres companyes pateixen, cada vegada, més deterioracions de la seua salut perquè fins ara l'Administració s'ha negat a estudiar i definir els riscos, sobretot els derivats de l'organització de la nostra activitat: horaris, alumnat conflictiu, assumpció de responsabilitats més enllà de les capacitats, etc. I exigim a l'Administració que acabe amb el treball en precari que hi ha en l'ensenyament, ja que aqueixa condició és un factor de risc innecessari. És obligació d'aqueixa Administració que les plantilles dels centres siguen suficients i estables.

Pel que fa a la nostra organització, fem constar i ressaltem el debat creat en torn a la denominació de la Federació, que amb la intenció de reflectir l'activitat que es ve realitzant, pretén incorporar al seu nom el terme de Serveis Educatius.

Esment a banda mereix el fet que davant de la celebració del 25 aniversari de la promulgació de la Llei d'ús i ensenyament del valencià la nostra Administració autonòmica oblide els compromisos que la lliguen als nostres drets des de l'Estatut d'autonomia i estiga desenvolupant una política lingüística que en lloc de superar l'estret marc de la LUEV no arribe ni a complir els seus principis bàsics quant a mitjans de comunicació o línies educatives en valencià. La nostra crida és en aquest cas doble: la Conselleria d'Educació d'una banda, ha de deixar d'utilitzar el valencià com a element publicitari partidista o de confrontació social i d'una altra, ha de complir la seua comesa i responsabilitat autonòmiques i afavorir l'ús i l'ensenyament del valencià fins a convertir-lo en un veritable element de cohesió social.

Finalment, des de la Federació d'Ensenyament seguirem defensant el dret a l'educació de tota aquella persona que estiga en el nostre territori, siga perquè ha nascut ací o haja arribat amb la seua família a la recerca d'una vida millor, ja que l'entendem com un instrument per a la igualtat d'oportunitats, la no discriminació i la cohesió social. I apostem per una escola democràtica, integradora, aconfessional o laica, de qualitat i valenciana.

8é Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO PV

València, 15 de novembre de 2008